

Pozdní prozření Miloš Balabán

Útok na autobus fotbalistů Borussia Dortmund je varující. V dopise, který se našel blízko místa činu, se píše, že sportovci a další prominenti v Německu jsou na „listině smrti Islámského státu“. Vyšetřování zatím ukazuje na německé pachatele z islamistické scény. Teroristé míří na nejoblíbenější sport, který přitahuje každý týden na stadiony milióny lidí. Není to ale nic nového: stačí připomenout pokus o atentát na fotbalovém stadionu v Paříži v listopadu 2015, kdy zde probíhalo mezistátní utkání Francie – Německo. Nevyšel, ale měl být součástí několika teroristických útoků ve francouzské metropoli.

Dortmund nám také připomněl, že příští rok se bude konat mistrovství světa ve fotbale v Rusku, které je na jednom z prvních míst v hledáčku teroristů z Islámského státu. Teroristický útok v Sankt-Petěrburgu to potvrzuje. Zajištění bezpečnosti fotbalistů a fanoušků v Rusku bude ještě víc než kdy jindy mimořádným úkolem. A to ještě nevíme, co všechno se do mistrovství může udát.

V Evropě je dusno už teď. Vlna nelegálních migrantů nebyla zvládnuta. Že existuje přímá úměra mezi touto skutečností a dlouhým seznamem teroristických útoků, je realitou. Mnozí evropští politici prozřeli pozdě a další to teprve čeká.

Vždy se tak ale děje pod tlakem událostí. Po německé kancléřce Angele Merkelové to vidíme u švédského premiéra Stefana Lövfena, který až po teroristickém útoku ve Stockholmu v režii zradikalizovaného pachatele z Uzbekistánu přežívajícího ve Švédsku ohlašuje konec „vítací politiky“.

Na světlo přitom vycházejí fakta o tom, že policejní a zpravodajské složky pachatele měly v hledáčku, nebyly ale schopny si s ním poradit. Není divu: takových je mnoho a složky jsou přetížené. A pak tu, nejen ve Švédsku, máme ještě migranty, kteří nejsou zaevidováni a o jejichž minulosti se nic neví. Hovoří se o stovkách tisíc osob.

Nedivme se pak, že až se bude vyšetřovat další útok nákladním autem v centrech měst nebo na autobus s fotbalisty, ukáže se, že pachatel se úřadům někde „ztratil“.

Nebylo by tedy víc na místě než stále vytahovat na světlo povinné kvóty migrantů udělat si pořádek v tom, koho vlastně v našem evropském domě máme? Nepochybně to není jednoduché, ale politická energie věnovaná zdůvodňování a prosazování kvót by mohla být nasměrována právě na tento úkol.

Mám jen obavu, jestli už není pozdě. Třeba proto, že pár dnů před prvním kolem francouzských prezidentských voleb v důsledku bitky mezi afghánskými a kurdskými uprchlíky lehl popelem uprchlický tábor v Dunkerku na severu Francie. Komu to jde na ruku, je snad všem jasné...

(Autor je bezpečnostní analytik)